

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. 1582/C1/1628

Data: 28.07.2022

Prin contestația nr. 1232/06.07.2022, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 33799/07.07.2022, formulată de SC SRL, cu sediul în, str., județul, înmatriculată la Registrul Comerțului sub nr. J22/1956/20016 având CUI, reprezentată convențional prin SCA „.....”, cu sediul ales pentru comunicarea actelor de procedură în, împotriva adresei de comunicare a rezultatului procedurii nr. 694/29.06.2022, precum și împotriva raportului procedurii nr. 691/29.06.2022, transmise prin intermediul SEAP, la data de 29.06.2022, emise de către SC SA, în calitate de entitate contractantă, cu sediul în, județul, în cadrul procedurii simplificate online, organizată în vederea atribuirii contractului de achiziție publică având ca obiect: „Proiectare și execuție și racordare sistem fotovoltaic”, cod CPV: 45261215-4, s-a solicitat:

- anularea adresei de comunicare a rezultatului procedurii, precum și a raportului procedurii, în partea privind evaluarea ofertei SC SRL, din cuprinsul cărora rezultă că, în mod nelegal, oferta acestui operator economic a fost declarată ca fiind admisibilă, conformă și câștigătoare, a tuturor actelor care au stat la baza emiterii acesteia, precum și a actelor subsecvente;

- anularea deciziei prin care oferta SC SRL a fost declarată admisibilă, însă clasată pe locul 2 în clasamentul ofertelor, a tuturor actelor care au stat la baza emiterii acesteia, precum și a actelor subsecvente;

- obligarea entității contractante la reluarea procedurii prin reevaluarea ofertei depusă de SC SRL;

- obligarea entității contractante la plata cheltuielilor efectuate pentru soluționarea contestației, în temeiul dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, coroborate cu cele ale art. 451-453 cpc.;

- accesul la dosarul cauzei.

În luarea deciziei, **CONSILIUL**, legal investit, a avut în vedere următoarele:

În fapt, contestatorul consideră că oferta depusă de SC SRL a fost declarată ca fiind admisibilă, acceptabilă și conformă cu încălcarea prevederilor legale, statuate în cuprinsul art. 143 alin. (1) și (2) din HG nr. 394/2016, având în vedere următoarele aspecte:

- ofertantul declarat câștigător nu are capacitatea de a realiza obiectul contractului, având în vedere că, nu a fost nominalizat un subcontractant pentru a realiza verificarea tehnică a proiectului, această activitate fiind parte din obiectul contractului, ceea ce presupune că aceasta poate fi

realizată doar de asociați, terți susținători sau subcontractanți; în susținerea acestei critici invocă dispozițiile art. 13 din Legea nr. 10/1995, în conformitate cu care verificatorul de proiect atestat nu poate verifica și ștampila proiectele întocmite de el, proiectele la a căror elaborare a participat sau proiectele pentru care, în calitate de expert tehnic atestat a elaborat raportul de expertiza tehnică;

- oferta depusă de SC SRL se impunea să fie declarată ca fiind inacceptabilă, în temeiul dispozițiilor art. 143 alin. (2) lit. c) din HG nr. 394/2016, constituind o alternativă la prevederile caietului de sarcini, având în vedere că pentru invertoare și pentru panouri fotovoltaice au fost propuse mai multe modele.

Preliminar, contestatorul subliniază că evaluarea realizată de entitatea contractantă cu privire la oferta declarată câștigătoare a înregistrat abateri de la cadrul legal, respectiv dispozițiile art. 137 alin. (1), (2) și (3) din HG nr. 395/2016, precizând că se poate constata faptul că verificarea ofertelor depuse în cadrul acestei proceduri nu s-a efectuat cu rigurozitatea impusă de legislația în domeniu, așa cum reține și Curtea de Apel Constanța, prin Sentința civilă nr. 150/CA, pronunțată în ședința publică din 17 iulie 2019, în dosarul 317/36/2019.

În ceea ce privește aspectul potrivit căruia, ofertantul declarat câștigător nu are capacitatea de a realiza obiectul contractului, contestatorul consideră că, raportat la prezenta speță, se impunea ca ofertanții să desemneze în cadrul ofertei tehnice un subcontractant, în vederea unei părți din obiectul contractului - verificarea proiectului tehnic.

În susținerea afirmației sale, subliniază că așa cum rezultă din caietul de sarcini verificarea proiectului tehnic reprezintă parte a obiectului contractului, sens în care face trimitere la caietul de sarcini: „a) 6. Cantități de lucrări. Costurile aferente verificării tehnice și de calitate a documentației tehnice întocmită de executant vor fi suportate de către acesta. Documentația tehnică va fi elaborată astfel încât să asigure informațiile necesare execuției lucrărilor de investiție propuse. Documentația tehnică va trebui să fie verificată, avizată și aprobată în conformitate cu prevederile din reglementările normative și legislative în vigoare, aplicabile”.

Astfel, subliniază că în prezenta cauză nu prezintă relevanță ponderea financiară a acestei părți a contractului, în contextul în care dispozițiile art. 13 alin. (2) din Legea nr. 10/1995 interzic utilizarea proiectelor tehnice și a detaliilor de execuție neverificate; această parte a obiectului contractului fiind așadar, esențială în cauză, iar în lipsa verificării proiectului tehnic, în condiții legale, neputând fi atins scopul contractului.

Consideră că încă de la momentul depunerii ofertei este necesar să rezulte neechivoc posibilitatea ofertantului de a îndeplini obiectul contractului de achiziție publică (fie individuală, fie prin subcontractare sau asociere), dreptul subcontractării ulterioare a unei părți din obiectul contractului fiind subordonat împlinirii condiției prealabile, privind posibilitatea reală de îndeplinire a obiectului contractului de către însuși ofertant, în oricare dintre modalitățile prevăzute de art. 53 alin. (1) din Legea 98/2016, astfel încât, în măsura în care subcontractantul indicat ulterior nu este acceptat, din motive temeinice de autoritatea

contractantă, oferta inițială să poată fi valorificată, iar executarea obiectului contractului să nu fie supusă unei condiții incerte.

Apreciază că o concluzie contrară ar lipsi de conținut dispozițiile Legii nr. 98/2016 care vizează verificarea ofertelor de către comisia de evaluare, într-o etapă distinctă și prealabilă, în sensul că, o parte din obiectul contractului, care în mod real nu poate fi executată de ofertanți și fără de care nu este posibilă îndeplinirea contractului, ar rămâne să fie verificată sub aspectul posibilității de aducere la îndeplinire doar pe parcursul executării contractului, odată cu nominalizarea unui subcontractant. Susține că din moment ce activitatea de verificare tehnică a proiectului este parte din obiectul contractului ea poate fi realizată doar asociați, terți susținători sau subcontractanți doar așa fiind respectată obligația de a realiza verificarea de proiect prin verificatori de proiect independenți care să nu aibă calitatea de angajați ai proiectantului.

Față de cele mai sus menționate, contestatorul reiterează faptul că ofertantul declarat câștigător nu are capacitatea de a realiza obiectul contractului, având în vedere că nu a fost nominalizat un subcontractant pentru a realiza verificarea tehnică a proiectului, această activitate fiind parte din obiectul contractului, ceea ce presupune că aceasta poate fi realizată doar de asociați, terți susținători sau subcontractanți, invocând, în susținere dispozițiile art. 13 din Legea nr. 10/1995, în conformitate cu care verificatorul de proiect atestat nu poate verifica și ștampila proiectele întocmite de el, proiectele la a căror elaborare a participat sau proiectele pentru care, în calitate de expert tehnic atestat a elaborat raportul de expertiza tehnică.

Contestatorul apreciază că din interpretarea textelor legale mai sus citate, rezultă în mod evident că un operator economic nu poate prin specialiști verificatori de proiecte de care dispune (indiferent de natura relațiilor de muncă, contract individual sau acord de colaborare) să verifice și să avizeze proiectele pe care tot el le-a executat, obiectivismul și imparțialitatea verificatorului de proiect fiind esențiale în buna desfășurare a activității acestuia. Mai mult, chiar și în ipoteza în care documentația de atribuire nu ar cuprinde cerințe cu privire la verificatorii de proiecte, aceasta reprezintă o obligație legală, reglementată de dispozițiile Legii nr. 10/1995.

Consideră că în condițiile în care verificatorul de proiecte este angajat al societății care elaborează proiectul tehnic, este incidentă situația unui conflict de interese și a unei incompatibilități evidente, verificatorul de proiecte neputând presta în mod obiectiv serviciile de verificare a proiectului, fiind absolut necesar ca persoana care prestează aceste servicii să fie independentă față de operatorul economic care a realizat proiectul. La momentul depunerii ofertei, ofertantul trebuia să

probeze că este în măsură să asigure astfel de servicii (verificarea proiectului) prin intermediul unei alte persoane și pe care avea obligația de a o indica în oferta sa ca un subcontractant, depunând documente DUAЕ pentru acesta, aspect care nu s-a întâmplat, în prezenta procedură. În susținere face trimitere la prevederile art. 3 alin. (1), lit. zz) din Legea nr. 98/2016.

Totodată, contestatorul apreciază că în condițiile în care ofertantul nu este în măsură să execute contractul cu resurse proprii, folosirea unor resurse obținute „prin externalizare” reprezintă o subcontractare, cu

toate consecințele legale care decurg din această situație, conform art. 202 alin. (3) din Legea nr. 99/2016.

Mai mult, la acest moment caracterul inadmisibil al ofertei depuse de ofertantul declarat câștigător nu poate fi înlăturat pe calea solicitărilor de clarificări, întrucât nu ar conduce la modificarea și completarea nepermisă a acesteia, sens în care invocă jurisprudența CNSC, precum și a Curții de Apel Târgu Mureș, respectiv Decizia 395 pronunțată în dosarul nr. 161/43/2021.

În ceea ce privește oferta tehnică, preliminar, contestatorul arată că prin anunțul de participare, entitatea contractantă a precizat că nu acceptă o ofertă alternativă având în vedere că prin fișa de date, se menționează „II.2.10 Informații privind variantele: vor fi acceptate variante: Nu”.

În acest context apreciază că oferta câștigătoare trebuia declarată ca fiind inacceptabilă, potrivit art. 143 alin. (2) lit. c) din HG nr. 394/2016, cu motivarea că reprezintă o alternativă la prevederile caietului de sarcini, luând în considerare următoarele aspecte:

- în cadrul propunerii tehnice ofertantul câștigător a prezentat mai multe soluții:

a) Pentru panourile fotovoltaice - ofertantul a propus 3 variante de panouri fotovoltaice, având puteri diferite, astfel: S Varianta 1 - 624 panouri cu putere nominală de 495Wp; S Varianta 2 - 578 panouri cu putere nominală de 450Wp; S Varianta 3 - 572 panouri cu putere nominală de 455Wp.

b) Pentru invertoare - ofertantul a propus 3 variante de panouri fotovoltaice, având puteri diferite, astfel: Varianta 1-6 bucăți de 50 kW; Varianta 2-3 bucăți de 100 kW

De asemenea, arată că în propunerea tehnică ofertantul declarat câștigător, menționează: „Am optat două modele de invertoare de la același producător, pentru a ne asigura de disponibilitatea materialelor în momentul execuției lucrării”; în acest context, contestatorul indică și dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. gg) din Legea nr. 99/2016.

Astfel, având în vedere că în documentația de atribuire, s-a menționat faptul că nu se acceptă o ofertă alternativă, contestatorul apreciază că ofertantul declarat câștigător nu avea posibilitatea de a propune mai multe alternative de produse; în susținere invocă Hotărârea nr. 1 din 11 Ianuarie 2021, pronunțată de Curtea de Apel Constanța, în dosarul 569/36/2022, subliniind că acceptarea unei astfel de oferte care nu respectă în totalitate cerințele din documentația de atribuire ar crea atât un avantaj incorect în raport cu ceilalți participanți la procedura de atribuire, care au înțeles să întocmească și să transmită o ofertă, încadrându-se în termenul limită de depunere a ofertelor, care să satisfacă integral cerințele fișei de date a achiziției și a prevederilor

caietului de sarcini, cât și o încălcare a principiilor stipulate la art. 2 din Legea nr. 99/2016.

De asemenea, consideră incorectă maniera de analiză a acestui aspect al ofertei câștigătoare, Consiliul putând constata că entitatea contractantă a încălcat și prevederile art. 219 alin. (1) din lege, care impun ca oferta să fie analizată complet, sub aspectul îndeplinirii tuturor cerințelor și condițiilor din documentația de atribuire.

În final, contestatorul solicită accesul la dosarul cauzei.

Prin adresa nr. 735/08.07.2022, înregistrată la CNSC sub nr. 34264/ 11.07.2022, entitatea contractantă transmite punctul de vedere

cu privire la contestația formulată de SC SRL, solicitând respingerea ca neîntemeiată a acesteia, din considerentele ce vor fi expuse mai jos.

Cu privire la critica contestatorului conform căreia ofertantul declarat câștigător nu are capacitatea de a realiza contractul care face obiectul prezentei proceduri de atribuire, entitatea contractantă solicită Consiliului să facă distincția necesară și cuvenită între activitatea de întocmire a unui proiect tehnic și activitatea de verificare a unui proiect tehnic.

Astfel, arată că din cuprinsul documentației de atribuire nu rezultă necesitatea de a fi nominalizat un subcontractant pentru a realiza verificarea tehnică a proiectului și nici ofertantul declarat câștigător nu a procedat la această nominalizare pentru simplu motiv că aceasta activitate nu face parte din obiectul contractului. Menționează că dintre toate ofertele depuse, doar contestatorul a procedat la o nominalizare, iar după obținut permisiunea de a avea acces la dosarul achiziției, încearcă să inducă în mod artificial necesitatea mai sus menționată cu scopul evident de valorifica în avantajul său o situație de fapt ce nu derivă din documentația de achiziție.

Entitatea contractantă susține că este foarte adevărat că execuția sistemului fotovoltaic presupune, în accepțiunea sa, o etapă de proiectare care este exclusiv în sarcina câștigătorului cu totul diferită de etapa de verificare a proiectului tehnic; proiectul tehnic reprezintă totalitatea soluțiilor tehnice și echipamentelor ce vor fi înglobate în acest sistem fotovoltaic, raportate la caracteristicile constructive ale clădirilor, puterea instalată și posibilitățile de racordare la sistemul național de distribuție a energiei electrice.

Arată că în mod corect, contestatorul a făcut trimitere la secțiunea din Caietul de sarcini - a) 6. Cantități de lucrări, de unde rezultă că, costurile aferente verificării tehnice a documentației vor fi suportate de executant, ceea ce însă, nu presupune în mod implicit și verificarea proiectului tehnic de către executant.

Raportat la prevederile art. 22 lit. c) din Legea nr. 10/1995, entitatea contractantă precizează că va proceda la verificarea proiectelor prin specialiști verficatori de proiecte atestați, în aceste circumstanțe fiind evident faptul că în calitate de viitor prosumator (furnizor și consumator de energie electrică simultan) va proceda la verificarea proiectului și documentației întocmite de executant iar costurile pentru aceasta activitate vor fi suportate de acesta. Numai după verificarea proiectului tehnic acesta poate fi înaintat pentru avizare operatorului de distribuție pentru a permite conectarea sistemului fotovoltaic la rețeaua națională de distribuție a energiei electrice.

Față de aspectele prezentate, entitatea contractantă consideră că este evident că etapa de verificare a proiectului tehnic este în sarcina sa și se va face pe cheltuiala executantului și nu îl pune pe acesta în imposibilitatea de a îndeplini obiectul contractului.

În ceea ce privește criticile contestatorului cu privire la oferta tehnică declarată câștigătoare, entitatea contractantă arată că în cadrul propunerii tehnice ofertantul declarat câștigător a prezentat mai multe soluții, respectiv 3 variante pentru panourile fotovoltaice având puteri diferite și 2 variante pentru invertoare.

În acest sens, precizează că atât cele 3 variante de panouri fotovoltaice propuse respectă cerința minimă prevăzută în caietul de sarcini, Fișa 2 poz. 3-putere nominală min. 400wp, cât și cele 2 variante de invertoare respectă cerința minimă prevăzută în caietul de sarcini, Fișa 1 poz. I - putere totală min. 300 kw.

În aceste circumstanțe se poate constata cu ușurința că soluțiile tehnice propuse se încadrează în prevederile minimale cuprinse în caietul de sarcini, ele nu conțin nici o abatere de la cerințele documentației și pe cale de consecință nu pot fi declarate oferte alternative.

Prin adresa înregistrată la CNSC sub nr. 34577/12.07.2022, autoritatea contractantă transmite dosarul achiziției publice, în copie.

Întrucât contestatorul a solicitat accesul la dosarul cauzei, prin adresa nr. 35971/1628/C1/20.07.2022, Consiliul îi comunică acestuia termenul de studiere a dosarului și implicit de depunere a concluziilor scrise.

Prin adresa nr. 1340/25.07.2022, înregistrată la CNSC sub nr. 36823/26.07.2022 contestatorul transmite documente în susținerea cheltuielilor de judecată solicitate, respectiv copie factura nr. A-007370 din 19.07.2022 în valoare de 5.712,00 lei și ordinul de plată E2E NOTPROVIDED din 25.07.2022.

Prin adresa înregistrată la CNSC sub nr. 34544/12.07.2022, contestatorul depune, în original, recipisa de consemnare a cauțiunii nr. 208214718/1, tranzacția nr. 1227040514/2054480544 din 11.07.2022, eliberată de CEC Bank, sucursala, în cuantum de 19.500,00 lei.

Analizând susținerile și documentele depuse la dosarul cauzei, **CONSILIUL constată următoarele:**

SC SA, în calitate de entitate contractantă, a organizat procedura simplificată online, în vederea atribuirii contractului de achiziție publică având ca obiect: „Proiectare și execuție și racordare sistem fotovoltaic”, cod CPV: 45261215-4, elaborând, în acest sens, documentația de atribuire aferentă și publicând, în SEAP, anunțul de participare simplificat nr. SCN1107151/18.05.2022, conform căruia valoarea estimată a procedurii este 975.000 lei fără TVA. Conform cap. II.2.5) din anunț, criteriul de atribuire al contractului este „prețul cel mai scăzut”.

Procedând la analiza pe fond a cauzei, se reține că o primă critică a SC SRL (ofertant clasat pe locul 2) se referă modul de desemnare a ofertei câștigătoare aparținând SC SRL, apreciind că oferta acestuia trebuia respinsă ca inacceptabilă și neconformă, deoarece nu are capacitatea de a realiza obiectul contractului având în vedere că nu a nominalizat / declarat nici un subcontractant autorizat care să realizeze activitatea de verificare tehnică a documentațiilor tehnice elaborate de proiectant, motiv pentru care Consiliul va analiza această critică prin

raportare atât la cerințele documentației de atribuire cât și legislația specifică în materie.

Sunt relevante în soluționare, prevederile Caietului de sarcini, care stipulează la pct. 6 – **„Cantități de lucrări”**:

*„Lucrările de investiții **vor cuprinde următoarele**:*

***„Proiectare** (include toate etapele de proiectare necesare, inclusiv obținerea autorizație de construire, acolo unde este cazul);*

- Achiziție, livrare echipamente și materiale;*
- Instalare echipamente și materiale;*
- Verificări, teste și probe;*

- Asistență tehnică pe toată perioada de derulare a contractului, inclusiv pe perioada de garanție
- Documentație pentru obținerea certificatului de racordare și a calității de consumator;
- Manual de operare și mentenanță.

Costurile aferente obținerii aprobărilor necesare

- Costurile aferente obținerii tuturor avizelor solicitate prin certificate de urbanism, autorizațiilor și a taxelor solicitate de către distribuitorul de energie electrica vor fi suportate de către executant.

- Costurile aferente verificării tehnice și de calitate a documentației tehnice întocmita de executant vor fi suportate de către acesta.

Documentația tehnică va fi elaborată astfel încât să asigure informațiile necesare execuției lucrărilor de investiție propuse.

Documentația tehnică va trebui să fie **verificată, avizată și aprobată în conformitate cu prevederile din reglementările normative și legislative în vigoare, aplicabile.**

Documentația tehnică, **verificată conform prevederilor legale, conține părți scrise și desenate privind realizarea obiectivului de investiții:** execuția lucrărilor, montajul echipamentelor, acțiunile de asigurare și certificare a calității, acțiunile de punere în funcțiune și teste, precum și acțiunile de predare a obiectivului de investiții către achizitor."

De asemenea, în cadrul modelului de contract publicat în SICAP, se reține că, pct. 10.2. la „Obligațiile executantului” , s-a stipulat:

„(1) Executantul este pe deplin responsabil pentru **conformitatea, stabilitatea și siguranța** tuturor operațiunilor executate pe șantier, precum și pentru procedeele de execuție utilizate, cu respectarea prevederilor și a reglementărilor **Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții**, cu modificările ulterioare.

(2) Executantul va fi răspunzător pentru proiectul care a fost întocmit de acesta”.

Din conținutul cerințelor și specificațiilor caietului de sarcini mai sus iterate rezultă că activitățile de verificare tehnică de calitate a proiectului tehnic fac parte din obiectul contractului ce urmează a se presta de ofertanți și constituie o componentă importantă a scopului urmărit de autoritatea contractantă și a căror execuție poate fi realizată cu stricta respectare a dispozițiilor legale în vigoare, care impun ca cei care asigură verificarea proiectelor nu pot fi și proiectanții proiectelor supuse verificării și atestării, determinante fiind în acest sens următoarele prevederi legale:

- art. 13 alin. (1) din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții: „Verificarea proiectelor privind respectarea reglementărilor

tehnice referitoare la cerințele fundamentale aplicabile se efectuează de către specialiști verificali de proiecte atestați pe domenii/subdomenii și specialități, alții decât specialiștii elaboratori ai proiectelor. Verificali de proiect atestat nu poate verifica și ștampila proiectele întocmite de el, proiectele la a căror elaborare a participat sau proiectele pentru care, în calitate de expert tehnic atestat, a elaborat raportul de expertiză tehnică”;

- art. 22 din Legea nr. 10/1995: „Investitori sunt persoane fizice sau juridice care finanțează și realizează investiții sau intervenții la

construcțiile existente în sensul legii și au următoarele obligații principale referitoare la calitatea construcțiilor:

(...)

c) asigurarea verificării proiectelor prin specialiști verificali de proiecte atestați”.

- art. 23 din Legea nr. 10/1995: „Proiectanții de construcții răspund de îndeplinirea următoarelor obligații principale referitoare la calitatea construcțiilor:

(...)

c) prezentarea proiectelor elaborate în fața specialiștilor verificali de proiecte atestați, stabiliți de către investitor, precum și soluționarea neconformităților și neconcordanțelor semnalate”;

- art. 5 din HG nr. 742/2018: „Specialiștii cu activitate în construcții, prevăzuți la art. 2, își pot desfășura activitatea în condițiile legii, ca:

a) persoană fizică autorizată să desfășoare activități în mod individual și independent, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016;

b) acționar/angajat/asociat al unei persoane juridice care are ca obiect de activitate inclusiv cod CAEN 71 Activități de arhitectură și inginerie; activități de testări și analiză tehnică”.

- art. 6 din HG nr. 742/2018: „(1) Verificarea tehnică a proiectelor se efectuează de către specialist/specialiști cu activitate în construcții atestat/atestați ca verificali/verificali de proiecte, pe domenii/subdomenii de construcții și specialități pentru instalațiile aferente construcțiilor.

(2) Verificarea tehnică a proiectelor se realizează potrivit legii, prin grija și responsabilitatea investitorului/proprietarului/ administratorului, după caz, pe domenii/subdomenii de construcții și specialități pentru instalațiile aferente construcțiilor, corespunzător cerințelor fundamentale aplicabile stabilite de proiectant/proiectanți și precizate în proiect.

(3) Verificali de proiecte este angajat al investitorului/ proprietarului/administratorului și efectuează verificări numai pentru domeniile/subdomeniile de construcții și specialitățile pentru instalațiile aferente construcțiilor pentru care este atestat, corespunzător cerințelor fundamentale aplicabile”.

În subsidiar, potrivit prevederilor **art. 4 din HG nr. 1/2018** pentru aprobarea condițiilor generale și specifice pentru anumite categorii de contracte de achiziție (proiectarea cât și execuția de lucrări – n.n.) aferente obiectivelor de investiții finanțate din fonduri publice:

„Prezentele prevederi, inclusiv cele din anexele nr. 1 și 2, se aplică cu respectarea întocmai a Legii nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

precum și a legislației în vigoare incidente, inclusiv în domeniul disciplinei și calității în construcții (Legea nr. 10/1995 – n.n.), care sunt prioritare”.

Din interpretarea textelor legale mai sus iterate, rezultă în mod evident că un operator economic nu poate prin specialiștii verificatori de proiecte de care dispune (indiferent de natura relațiilor de muncă, contract individual sau acord de colaborare) să verifice și să avizeze proiectele pe care tot el le-a executat, obiectivismul și imparțialitatea verficatorului fiind esențiale în buna desfășurare a activității acestuia. Mai mult, chiar și în ipoteza în care documentația nu stabilește în mod expres că verficatorii de proiecte trebuie să fie independenți de proiectant, ofertanții au obligația de a respecta legislația aplicabilă respectiv Legea nr. 10/1995.

Textul legal mai sus iterat are scopul de a asigura imparțialitatea verficatorului de proiect, și impune interdicția ca acesta să fie subordonat persoanei juridice care a întocmit proiectul, fiind firesc ca o activitate de verificare și control să fie realizată de o persoană neimplicată în proiectul ce face obiectul verificării, prevederile art. 22 din Legea nr. 10/1995, stipulând că asigurarea verificării proiectelor prin specialiști verficatori de proiecte atestați reprezintă sarcina investitorului iar art. 6 din HG nr. 925/1995 prevede că verficatorul de proiecte este angajat al investitorului/proprietarului/administratorului. Necesitatea realizării unei distincții clare între persoana care elaborează proiectul și verficatorul de proiect a fost întărită de legiuitor și prin stipularea condiției ca verficatorii de proiecte să fie asigurați/angajați de către investitorul achiziției, în speță de entitatea contractantă, scopul fiind de a garanta o verificare independentă și imparțială de cel de care a întocmit proiectul, doar în astfel de condiții poate fi atins spiritul și litera legii, în acest sens fiind și considerațiile Hotărârii civile nr. 942/2021 din 13.10.2021 ale Curții de Apel Alba Iulia și a Hotărârii civile nr. 395/2021 din 07.07.2021 ale Curții de Apel Târgu Mureș.

Prin urmare în raport cu cerințele documentației de atribuire și legislația specifică în materie, Consiliul nu poate reține ca întemeiată afirmația autorității contractante din cadrul punctului de vedere la contestație potrivit căreia ofertantul declarat câștigător nu trebuia să declare un subcontractant pentru activitatea de verificare tehnică de calitate a proiectului tehnic pe motiv că în documentația de atribuire nu ar fi prevăzută o astfel de activitate, în condițiile în care prevederile caietului de sarcini mai sus iterate stipulează în mod expres atât faptul că documentația tehnică trebuie să fie verificată, avizată și aprobată în conformitate cu reglementările normative și legislative în vigoare aplicabile cât și cine suportă costurile aferente acestei activități de verificare tehnică a documentațiilor.

În speța dedusă soluționării, este evident că ținând seamă de obiectul contractului și conținutul documentației de atribuire aferente prezentei proceduri de achiziție publică, activitățile de verificare tehnică de calitate a proiectului tehnic constituie o componentă importantă a scopului urmărit de autoritatea contractantă și a căror execuție poate fi realizată cu stricta respectare a dispozițiilor legale în vigoare, care impun ca cei care asigură verificarea proiectelor nu pot fi și proiectanții proiectelor supuse verificării și atestării.

Analizând propunerea tehnică a ofertantului declarat câștigător, aparținând SC SRL (pag. 000026-000036, vol. 2 din dosarul

achiziției) Consiliul reține faptul că, deși ofertantul în cauză menționează în mod expres că execuția lucrării va fi **„una la cheie”** în sensul că va asigura **proiectarea** (care implică atât elaborarea documentațiilor tehnice cât și **verificarea tehnică** și de calitate a documentației elaborate de proiectant cât și suportarea costurilor aferente acestor activități), **execuția** și **racordarea sistemului fotovoltaic**, acesta **nu a indicat** cine va presta activitățile de verificare a proiectului tehnic și nici nu a dovedit că persoana care prestează aceste servicii ar fi independentă față de operatorul economic care va realiza proiectul.

În cazul în care entitatea contractantă dorea să desemneze ea însăși verificatorii de proiect printr-o achiziție distinctă (după cum susține în punctul de vedere), aceasta avea obligația să stipuleze în mod expres acest aspect în documentația de atribuire, astfel cum dispun prevederile art. 164 din Legea nr. 99/2016 potrivit căroră *„Entitatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o **informare completă, corectă și precisă** cu privire la cerințele achiziției sectoriale, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire”*, și nu să includă aceste obligații în cadrul caietului de sarcini, astfel cum a procedat în prezenta achiziție.

Prin necontestarea în termenul legal, prevederile anterior menționate ale documentației de atribuire cu privire la obiectul achiziției și cu privire la verificarea tehnică a documentațiilor elaborate de proiectant au devenit obligatorii atât pentru ofertanți, cât și pentru comisia de evaluare, în exercitarea atribuțiilor sale exclusive, prevăzute la art. 133 alin. (1) din HG nr. 394/2016, autoritatea contractantă neputând denatura obligațiile ce derivă din caietul de sarcini.

Prin urmare, Consiliul reține că ofertantul trebuia să probeze, la momentul depunerii ofertei, că este în măsură să asigure astfel de servicii (verificatori de proiecte) prin intermediul unei alte persoane, și pe care are avea obligația de a o indica în oferta sa ca subcontractant, depunând documente DUAЕ pentru acesta, ceea ce nu s-a întâmplat în prezenta procedură.

În condițiile în care un ofertant nu poate să execute el însuși anumite activități aferente contractului (având în vedere dispozițiile legale specifice) avea posibilitatea de a uza de prevederile legale în domeniu respectiv de dispozițiile art. 53 din Legea nr. 98/2016, care dispun în mod expres și imperativ faptul că orice operator economic are dreptul de a participa la procedura de atribuire în calitate de ofertant sau candidat, individual ori în comun cu alți operatori economici, cum ar fi subcontractarea sau asocierea cu scopul de a depune o ofertă comună.

Potrivit art. 3 alin. (1) lit. zz) din Legea nr. 99/2016 este definită noțiunea de subcontractant ca fiind: *„orice operator economic care nu*

este parte a unui contract de achiziție publică și care execută și/sau furnizează anumite părți ori elemente ale lucrărilor sau ale construcției ori îndeplinesc activități care fac parte din obiectul contractului de achiziție publică, răspunzând în fața contractantului de organizarea și derularea tuturor etapelor necesare în acest scop”.

Din interpretarea normei juridice anterior reținute, rezultă că pentru a fi considerat subcontractant, este necesar ca activitățile executate de un operator economic nominalizat în cadrul ofertei să facă parte din obiectul contractului care urmează a fi atribuit, spre deosebire de noțiunea de furnizor definită la art. 3 alin. (1) lit. y) din Legea nr.

99/2016 ca fiind „entitatea care pune la dispoziția unui contractant produse, inclusiv servicii de instalare sau amplasare a acestora, dacă este cazul, ori care prestează servicii către acesta, care nu are calitatea de subcontractant”.

Comparând definiția dată subcontractantului potrivit prevederilor legale anterior citate cu activitățile/serviciile care urmează a fi prestate respectiv verificarea documentațiilor elaborate, Consiliul reține că aceste activități nu doar că fac parte din obiectul contractului care urmează a fi atribuit, dar reprezintă și o cerință importantă a cărei execuție nu poate fi făcută decât de persoane autorizate și independente de cel care realizează proiectul, nerespectarea acestor condiții fiind de natură a periclita întreaga execuție a contractului ce urmează a se atribui.

După cum a fost reținut anterior, diferența dintre noțiunea de subcontractant și cea de furnizor îl constituie măsura în care serviciile/prestările asigurate de acest operator economic fac parte sau nu din obiectul contractului.

Câtă vreme ofertantul nu este în măsură să execute contractul cu resurse proprii, folosirea unor resurse obținute „prin externalizare” reprezintă o subcontractare, cu toate consecințele legale care decurg din această situație, conform art. 202 alin. (3) din Legea nr. 99/2016 potrivit căruia: „În cazul în care ofertantul/candidatul intenționează să subcontracteze o parte/părți din contract, DUAЕ include și informații privind partea din contract care urmează a fi eventual subcontractată și va avea anexat acordul de subcontractare. Subcontractanții pe a căror capacitate se bazează ofertantul/candidatul trebuie să completeze, la rândul lor, DUAЕ separat, incluzând toate informațiile menționate la alin. (1) lit. a), precum și cele de la alin. (1) lit. b) și c) care prezintă relevanță din perspectiva capacităților subcontractanților pe care se bazează ofertantul/candidatul în cadrul procedurii de atribuire respective. În cazul subcontractanților pe a căror capacitate ofertantul/candidatul nu se bazează, DUAЕ va conține numai informațiile menționate la alin. (1) lit. a)”. Ca urmare a omisiunii completării DUAЕ cu datele subcontractantului pentru activitatea de verificare tehnică și a lipsei unui DUAЕ pentru acesta din urmă, comisia de evaluare nu a putut verifica inexistența unei situații de excludere prevăzută la art. 177, art. 178 și art. 180 din Legea nr. 99/2016 în legătură cu acest subcontractant, astfel cum avea obligația potrivit art. 182 din Lege și nici eventuala incidență a prevederilor art. 65 – 66 din același act normativ.

În cauza **C-42/13, CJUE** a reținut că:

„42 Or, Curtea a hotărât deja că unei autorități contractante îi revine sarcina de a respecta cu strictețe criteriile pe care ea însăși le-a stabilit, astfel încât aceasta ar avea obligația să excludă de la o achiziție un operator economic care nu a comunicat un înscris sau o informație a

cărei prezentare era impusă în documentele acestei achiziții sub sancțiunea excluderii (a se vedea în acest sens Hotărârea Manova, C 336/12, EU:C:2013:647, punctul 40).

43. Această obligație strictă ce revine autorităților contractante derivă din principiul egalității de tratament și din obligația de transparență care decurge de aici, cărora le sunt supuse autoritățile contractante, în temeiul articolului 2 din Directiva 2004/18.

44. Astfel, pe de o parte, principiul egalității de tratament impune ca ofertanții să dispună de aceleași șanse în formularea ofertelor lor și implică, așadar, ca aceste oferte să fie supuse acelorași condiții pentru

toți ofertanții. Pe de altă parte, obligația de transparență are ca scop să garanteze absența riscului de favoritism și de arbitrar din partea autorității contractante. Aceasta implică formularea tuturor condițiilor și modalităților procedurii de atribuire în mod clar, precis și neechivoc în anunțul de participare sau în caietul de sarcini, astfel încât, în primul rând, să permită tuturor ofertanților informați în mod rezonabil și obișnuit de diligenți să le înțeleagă conținutul exact și să le interpreteze în același mod și, în al doilea rând, să permită autorității contractante să verifice efectiv dacă ofertele prezentate de ofertanți corespund criteriilor care guvernează contractul în cauză”.

Atingerea scopului mai sus arătat presupune ca ofertantul să probeze, la momentul depunerii ofertei, că este în măsură să asigure astfel de servicii (verificatori de proiecte) prin intermediul unei alte persoane, și pe care are obligația de a o indica în oferta sa ca subcontractant și depune documente DUAE pentru acesta, ceea ce nu s-a întâmplat în prezenta procedură.

Necesitatea sau oportunitatea achiziționării unui serviciu care să îndeplinească anumite cerințe minime obligatorii și de calitate, sunt stabilite de fiecare autoritate contractantă în parte, în funcție de necesitățile obiective și prioritățile comunicate de compartimentele din cadrul autorității contractante.

Conținutul documentației de atribuire, așa cum aceasta este întocmită de entitatea contractantă, este obligatoriu atât pentru operatorii economici participanți la procedură care au obligația de a-și elabora ofertele în conformitate cu prevederile acesteia (art. 129 din HG nr. 394/2016), cât și pentru entitatea contractantă, aceasta fiind obligată ca în desfășurarea procedurii de achiziție publică să respecte atât dispozițiile legale aplicabile în acest domeniu, cât și prevederile propriei documentații de atribuire care stabilește regulile ce trebuie respectate de ambele părți în derularea procesului competitiv.

Riscul, ca în cadrul procedurii să participe și chiar să câștige procedura un operator economic care nu poate executa în bune condiții contractul, datorită faptului că în cadrul documentației de atribuire (fișa de date și caietul de sarcini) nu au fost impuse participanților anumite cerințe tehnice, aparține entității contractante.

Prin depunerea ofertei se prezumă că ofertanții și-au însușit conținutul întregii documentații de atribuire, deci implicit și cerințele expres menționate în cadrul documentației de atribuire iar riscul întocmirii ofertelor cade în sarcina operatorilor economici, ei neputând să își invoce propria culpă ca motiv al întocmirii neconforme a ofertei potrivit principiului „*nemo auditur propriam turpitudinem allegans*”, caracterul inacceptabil al ofertei fiind reținut prin aplicarea dispozițiilor art. 143 alin. (2) lit. b) din HG nr. 394/2016, conform cărora o ofertă

este inacceptabilă atunci când *„a fost depusă de un ofertant care nu îndeplinește unul sau mai multe dintre criteriile de calificare stabilite prin documentația de atribuire sau nu a completat DUAЕ în conformitate cu cerințele stabilite de entitatea contractantă”*, pe motiv că nu s-a completat DUAЕ pentru subcontractanți, nu poate fi înlăturat printr-o etapă de clarificare a ofertei, deoarece ar conduce la modificarea și completarea nepermisă a acesteia.

În cauza **C 131/16, CJUE** s-a pronunțat astfel:

„Or, în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 29 din prezenta hotărâre, o solicitare adresată de autoritatea contractantă unui

ofertant de a furniza declarațiile și documentele necesare nu poate avea, în principiu, alt obiect decât clarificarea ofertei acestuia din urmă sau îndreptarea unei erori vădite care viciază oferta menționată. Prin urmare, ea nu îi poate permite cu titlu general unui ofertant să furnizeze declarațiile și documentele a căror comunicare era impusă prin caietul de sarcini și care nu au fost comunicate în termenul stabilit pentru depunerea ofertelor. Conform jurisprudenței menționate la punctul 31 din prezenta hotărâre, ea nu poate nici să aibă ca rezultat depunerea de către un ofertant a unor documente care cuprind modificări de așa natură încât constituie, în realitate, o nouă ofertă”.

Concluzionând, Consiliul reține că prin nedeclararea de ofertantul declarat câștigător la momentul depunerii ofertelor a tuturor subcontractanților, nu s-au respectat cerințele documentației de atribuire și a legislației specifice în materie iar prin declararea ca și admisibilă a ofertei criticate entitatea contractantă a încălcat principiul tratamentului egal consacrat de Legea nr. 99/2016, raportat la ceilalți ofertanți care au înțeles să respecte întocmai cerințele entității și au declarat toți subcontractorii la momentul depunerii ofertelor împreună cu costurile suplimentare aferente.

Raportat la cele evocate și ținând seama că printre atribuțiile comisiei de evaluare sunt și cele de verificare a conformității propunerilor tehnice ale ofertanților cu prevederile caietului de sarcini și de stabilire a solicitărilor de participare neadecvate, a ofertelor inacceptabile și/sau neconforme, precum și a motivelor care stau la baza încadrării acestora în fiecare din aceste categorii, așa cum este prevăzut la art. 133 alin. (1) lit. f) și j) din HG nr. 394/2016 cu modificările și completările ulterioare, Consiliul constată că această verificare în cadrul procedurii de atribuire în discuție nu s-a făcut cu rigurozitatea impusă de legislația în domeniu și, pe cale de consecință, critica contestatorului privind nelegalitatea evaluării ofertei declarate câștigătoare este întemeiată, urmând să fie admisă.

În ceea ce privește restul criticilor sesizate de către contestator cu privire la modalitatea nelegală de evaluare a ofertei aparținând SC SRL Consiliul nu mai analizează temeinicia acestora, atâta vreme cât din cauza motivelor antemenționate nu poate fi înlăturat caracterul inacceptabil/neconform al ofertei, rezultatul final fiind același.

În consecință, luând în considerare cele mai sus menționate, în temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va admite contestația formulată de către de SC SRL în contradictoriu cu SC SA, va anula raportul procedurii și actele subsecvente acestuia și va obliga entitatea contractantă la reevaluarea ofertei SC SRL cu respectarea documentației de atribuire, a prevederilor

legale și a motivării aferentă prezentei în termen de 10 zile de la comunicare.

Ca urmare a soluționării contestației formulată de SC SRL și observând că există cheltuieli avansate de acesta în soluționarea contestației, Consiliul consideră întemeiată și admite, în conformitate cu art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016, solicitarea contestatorului de obligare a autorității contractante aflată în culpă la plata cheltuielilor efectuate de acesta în cursul soluționării contestației. Cheltuielile reclamate sunt în sumă de 5.712,00 lei și reprezintă „onorariu” avocat prestate de SCPA Ceparu și Irimia, facturate cu factura seria A nr.

007370/19.07.2022 și achitate prin virament în data 25.07.2022 conform ordinului de plată număr referință 331071875 din data 25.07.2022 transmis de contestator la dosarul cauzei prin adresa nr. 1340/25.07.2022 înregistrată la CNSC sub nr. 36823/26.07.2022.

Analizând temeinicia pretențiilor contestatorului, referitor la cuantumul cheltuielilor de judecată solicitate, reprezentând „onorariu” avocat, Consiliul apreciază că se impune reducerea onorariului de avocat care, conform facturii depuse la dosar, însumează suma de 5.712,00 lei lei, la suma de 3.500 lei, din următoarele considerente:

Având în vedere faptul că procedura de soluționare este o procedură scrisă, potrivit art. 21 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, facultativă și gratuită potrivit art. 21 alin. (4) din Constituția României și având în vedere faptul că în speță nu s-au dispus audieri sau depunerea de concluzii orale, rezultă că cheltuielile de judecată cuprind orice alte cheltuieli pe care partea care a câștigat procesul va dovedi că le-a făcut, cum sunt onorariile de avocat, costul dactilografierii actelor depuse la dosar etc., dar numai cele strict necesare pentru buna desfășurare a soluționării contestației.

Prin angajarea unui apărător nu trebuie să se urmărească împovărarea părților căzute în pretenții, scopul exercitării dreptului la apărare fiind acela de a se valorifica pretențiile aleagate, iar nu suplimentarea cheltuielilor de judecată.

Potrivit prevederilor art. 68 din Legea nr. 101/2016 coroborat cu art. 451 alin. (2) C.p.c., *„Instanța poate, chiar și din oficiu, să reducă motivat partea din cheltuielile de judecată reprezentând onorariul avocaților, atunci când acesta este vădit disproporționat în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat, ținând seama și de circumstanțele cauzei. Măsura luată de instanță nu va avea niciun efect asupra raporturilor dintre avocat și clientul său”* și, ținând seama de serviciile prestate de SCPA, analizând prin prisma textului reprodus cererea de plată a sumei de 5.712,00 lei, reprezentând „onorariu” avocat suportat de contestator cu ocazia soluționării contestației sale la Consiliu, apreciază că respectiva sumă este nepotrivit de mare în raport de muncă depusa de avocat dar și de complexitatea cauzei. Astfel fiind, raportat la natura repetitivă a aspectelor reclamate în contestație și concluziile scrise precum și la volumul de muncă pe care l-a presupus redactarea lor, Consiliul urmează a reduce cuantumul sumei pretinse cu titlu de cheltuieli de soluționare la 3.500 lei, față de care autoritatea contractantă va fi obligată la plată către contestator.

Consiliul va da eficiență dispozițiilor art. 451 alin. (2) C.p.c. coroborat cu art. 68 din Legea nr. 101/2016, în sensul că va reduce onorariul de avocat, considerând că prin aceasta nu se intervine în

convenția încheiată de contestator, în calitate de client, și avocatul lor, pentru că în acest fel ar fi încălcate dispozițiile art. 1270 C civil.

De asemenea se apreciază că nu se aduce atingere nici dispozițiilor Legii nr. 51/1995, potrivit căreia avocații sunt liberi ca prin înțelegere cu clienți lor să stabilească onorarii, întrucât Consiliul nu face altceva decât să stabilească, în cadrul raportului juridic procesual civil, cheltuielile de judecată, astfel că, prin aplicarea dispozițiilor art. 68 din Legea nr. 101/2016 raportat la art. 451 alin. (2) C.p.c., Consiliul nu cenzurează contractul de asistență juridică, ci doar stabilește în mod corespunzător cuantumul cheltuielilor de judecata, în raport de munca depusă de

avocat, complexitatea cauzei, valoarea pricinii, proporționalitatea onorariului față de volumul de munca presupus de pregătirea apărării în această cauză.

Raționamentul anterior se regăsește atât în motivarea **Deciziei nr. 3/2020** pronunțată de **Înalta Curte de Casație și Justiție** în dosarul nr. 2.412/1/2019 prin care Curtea a stabilit că „În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 488 alin. (1) din Codul de procedură civilă, motivul de recurs prin care se critică modalitatea în care instanța de fond s-a pronunțat, în raport cu prevederile art. 451 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra **proporționalității cheltuielilor de judecată reprezentând onorariul avocaților**, solicitate de partea care a câștigat procesul, **nu se încadrează în motivele de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) din Codul de procedură civilă**” cât și în Hotărârea Curții de Apel București nr. **1284/2020** pronunțată la **09.09.2020** în dosarul nr. **3751/2/2020**.

Referitor la munca depusă de avocat, s-a constatat că, în acest stadiu procesual, volumul de muncă al avocatului, presupus de pregătire a apărării, a constat în formularea unei contestații pe care a înaintat-o prin e-mail și în original, astfel, în opinia Consiliului este inechitabil ca, la aprecierea onorariului ce se cuvine avocatului, să nu se aibă în vedere și munca depusă de acesta în raport cu pregătirea sa profesională.

Pentru aceste considerente, Consiliul apreciază că reducerea onorariului de la 5.712,00 lei la 3.500 lei, este mai mult decât suficient, fiind în concordanță cu elementele mai sus arătate, respectiv complexitatea cauzei și, nu în ultimul rând, munca depusă de avocat, în condițiile art. 451 C.p.c., contestatorul fiind îndreptățit să solicite cheltuielile de judecată, care în ceea ce privește onorariul de avocat, în prezenta cauza, poate fi diminuat de către Consiliul, în condițiile art. 68 din Legea nr. 101/2016 coroborat cu art. 451 alin. (2) și art. 453 alin. (2) C.p.c.

Dispoziția art. 451 C.p.c. care reglementează posibilitatea părții căreia i s-a admis cererea să solicite părții în culpă cheltuielile de judecată, sunt în concordanță și cu jurisprudența CEDO conform căreia un reclamant poate obține rambursarea cheltuielilor sale de judecată în măsura în care li s-au stabilit realitatea, necesitatea și caracterul rezonabil.

Pentru aceste motive
în baza documentelor depuse de părți,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

Admite contestația formulată de către de SC SRL în contradictoriu cu SC SA, anulează raportul procedurii și actele subsecvente acestuia și obligă entitatea contractantă la reevaluarea ofertei SC SRL cu respectarea documentației de atribuire, a prevederilor legale și a motivării aferentă prezentei în termen de 10 zile de la comunicare.

Obligă autoritatea contractantă la plata cheltuielilor de soluționare către contestatorul SC SRL în quantum de 3.500,00 lei.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de 10 zile de la comunicare.

**Complet de soluționare a contestațiilor
în domeniul achizițiilor publice:**

Consilier de soluționare

.....

PREȘEDINTE

.....

Consilier de soluționare

.....

Redactat practica deciziei

.....

Redactată în 4 (patru) exemplare originale, conține 17 (șaptesprezece) pagini